

FAN NEWS

Blues Fan Club Ry:n virallinen jäsenlehti

TAMMIKUU 2014

PÄÄTOIMITTAJAN KYNÄSTÄ VUORISTORATAA

Tämän kauden alku on ollut (taas!) espoolaisessa kiekkoilussa varsinaista vuoristorataa. Kun ensimmäiset pelit oli pelattu piti kaiken olla hyvin. Kaikki tuntui jopa liian täydelliseltä kun sankan Blueskannattajajoukon kanssa poistuimme 14.9 Nordikselta historiallisen vieraspelivoiton jälkeen juhlistamaan hetkeä Bluesfanien uuteen kantapaikkaan Tapiolaan.

Jo seuraavana aamuna sain lukea netistä että maalivahitimme Mikko Koskisen siirtoa KHL:ään valmistellaan. Oman poikamme, Kolmen Metrin Koskisen toinen rupeama Espoossa jäisi kahden liigaottelun mittaiseksi! Olisihan senkin sulattanut helpommin ellei tuosta olisi alkanut tappioputki, joka heitti Bluesin sarjakärjestä sarjajumboksi.

Valitettavasti negatiivinen julkisuus ei jäänyt siihen, vaan lokakuussa julkistettiin tilinpäätös, joka oli luokkaa järkyttävä. Lähes puolitoista miljoonaa euroa turskaa! Miten sellainen voi olla edes mahdollista kun viime kaudella tehtiin Bluesin seurahistorian rahakkain pelaajakauppa ja yleisömäärä kasvoi edelliseen vuoteen enemmän kuin millään muulla liigajoukkueella?!

Vaan Espoossa on totuttu vastamäkeen. Ja myös siihen, että jossakin vaiheessa, jollakin tavalla, koittaa myös myötäinen. Yleensä nousu alkaa kaukalosta. Blues ei anna periksi vaan se nousee taistelemaan ja parhaiten silloin, kun sitä on sopivasti ärsytetty. Tommi Huhtala on kantanut esimerkillisesti vastuuta ja nuoret soturit ovat lunastamassa paikkaansa liigassa. Ennen kaikkea nuori puolustaja Jere Seppälä, jonka nousu on ollut suorastaan huikeaa. Näyttäisi siltä, että voittoisassa Jokerimatsissa kannattajakatso- mon lakanan viesti ”Meille riittää että annatte kaikenne” on mennyt perille.

Petri Mustakallio

Tässä numerossa:

PÄÄTOIMITTAJAN KYNÄSTÄ.....	2
PUHEENJOHTAJAN PALSTA.....	3
PELAAJATAPAAMINEN.....	3
BLUESIN KAUDEN ETENEMISEN SEURANTAA.....	4
BFC JA GRILLI RIBIS PALKITSIVAT ONNISTUJIA.....	7
ESPOOLAISEN JÄÄKIEKKOFANIN VUODENVAIHTEEN HUUMAA.....	8
BLUESORGANISAATIO KANNATTAJIEN PIINAPENKISSÄ.....	11

Päätoimittaja: Petri Mustakallio

Toimittajat: Maaria Hytönen, Sami Viitanen

Taitto: Petteri Laine

Kannen kuva: Petteri Laine

Kuvat: Toni Tukiainen, Petteri Laine

Painopaikka: Kopijyvä Oy, Espoo

www.bluesfanclub.net

Tsekkaa myös SOME!

Facebook:
Blues Fan Cub

Twitter:
@BluesFanClub1

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

MYRSKYÄ JA TYYNTÄ

Bluesin syyskausi ei ole ollut sen historian helpoin, mutta ei meitä ole tehty kevyentienkulkijoiksi kuitenkaan, joten leuka rintaan ja kohti uusia pettymyksiä —eiku :-)

En oikein tiedä mistä lehdistö alkusyksystä Bluesille päreensä poltti, koska useammassakin kohdassa on tuntunut, että pääasia on ollut esittää Blues negatiivisessa valossa. Kun samaan aikaan peleissä oli menossa varsinainen suvantovaihe ja organisaation omissa lausunnoissa päästeltiin sammakoita, tuntui allekirjoittaneesta useampaankin kertaan siltä, että joku olisi pissinyt aamiaisuroihin. Kun pelit alkoivat kulkea, muuttui juttujenkin sävy positiivisemmaksi ja aiheesta saa kyllä kritisoidakin (esim. rapistuva Barona Areena). Vuosien varrella olen sitä paitsi opinut sietämään ulkopuolelta tulevat iskut — ne pyyhkäistään olkapäiltä ja jatketaan matkaa. Joskus tekisi vaan mieleni sanoa, että "se joka viimeksi nauraa..." mutten uskalla, koska viimeksi voi olla pitkä aika ja minulle, kuten kaikille rakkautta tunnustaville, "riittää, että annatte kaikkenne". Ja tätä mottoa joukkue onkin viime aikoina hyvin noudattanut.

Syyskauden kirkkaisiin hetkiin kuuluu ehdottomasti hieno katsomotoiminta ja upeat katsomokoreografiat, Kannattajan Juhlapäivän koko hallin täyttämä tifo kirsikkana kakun päällä sekä tietenkin ja en-

nenkaikkea tapa, jolla joukkue kokosi itsensä vaikeina hetkinä ja löysi taisteluvaihteen uudelleen. Tästä suuri kiitos Jyrki Aholle lie-nee paikallaan. Niitä tummia sävyjä toki toi juurikin negatiivinen julkisuus Koskinen- ja Ikonen -gateneen ja "joukkotappelun kannattajien kesken" -otsikoineen. Henk.koht. isoimmat herneet tempaisiin sieraimiini kuitenkin Saarikankaan "Kaikki oli iloisia, kun Marjamäki lähti"-kommentista. Ehkä siksi, että itse olen niin muinaisjäänös näissä kannattajapiireissä, että hermostun, jos koen ettei vuosien panostusta, rakkautta ja työtä seuraa kohtaan muisteta kunnioittaa. Toisaalta kuitenkin Iso Masa sai sinisiin silmiini ihan uutta pilkettä, kun pikavippifirman tilalle sponsoriksi tuli Royal Caribbean Cruise Lines. En tiedä paljonko Saarikankaalla oli diiliin vaikutusta, mutta siinä on tukija minun makuuni. 3 Karibian risteilyä kyseisillä valtamerialuksilla tehneenä voin todeta, että jos jonkun sponsorin saisin itse valita, niin se olisi juuri tämä. Vähän niin kuin saisi syödä koko kakun, kun oman elämän parhaat hetket on puettu Bluesin peliaasuun: Blueslogo rinnassa ja ankuri takaraivolla. Voih —jos taas jonakin aamuna saisi herätä auringon heijastuksiin Karibianmeren heleän sinisillä aalloilla...

Vuosi 2014 on Bluesille juhlavuosi. Kiekko-Espoo perustettiin 30 vuotta

sitten. Seura alkaa siis pikku hiljaa olla aikuinen. Lukuun ottamatta viime kevään pientä notkahdusta olemmekin mukavasti alkaneet vakiintua liigan menestyjien joukossa ja toivottavasti myös organisaation muilla osa-alueilla alkaisi uuden kumppanin etsinnät olla läpi käytyjä. Itse olen jääkiekkokomppaniini ollut tyytyväinen viimeiset 20 vuotta, jotka seuran kintereillä olen kulkenut. Tai no, en todellakaan ole aina ollut tyytyväinen, mutta noudattanut pahimpina hetkinä viimeisillä ylpeyteni rippeillä aatetta, että "ei se vaihtamalla parane" :-). Eikä varmasti olisi parantunutkaan. Kuten jo mainitsin ovat elämäni parhaat asiat tavalla tai toisella tulleet Bluesin mukana: kaikki ne riemut, juhlat, pettymykset ja kiukat, ystävät, rakkaat ja kaikkein rakkaimmat: minun Blues -meidän Blues. Lämpimät ja rakkaat onnentoivotukset synttärisarjalle, pitkästä iästä ja menestystä. Buzz Ligthyearin sanoin: "Kohti ääretöntä ja sen yli!" :-)

Maaria Hytönen

PELAAJATAPAAMINEN LAUANTAINA

16.11.2013

Lauantaina 16.11. voitettun TPS otelun jälkeen oli mukava siirtyä Fanikatsomon takana olevaan ravintolaan odottelemaan Bluesin pelaajia käymään. Järjestelyt toimivat ihan mukavasti, kun omiin pelipaitoihinsa sonnustautuneet pelaajat seisotettiin baaripöytien taakse tussit kädessä riviin. Nimikirjoituksia keräävien lasten ja aikuisten jono ylsi pitkälle baarista ulos asti.

Voitettun pelin jälkeen tunnelma

oli avoin ja puoli riehakas nimmarinmetsästäjien puolella, mutta ei-pä tuo tuskaiselta työtehtävältä näyttänyt pelaajillekaan. Yhteiset tilaisuudet ovat erittäin tärkeitä mielestäni molemmiin puolin: kannattajat tapaavat idoleitaan ja saavat nimmareiden lisäksi vaihtaa pari sanaa ja pelaajat taas näkevät oikeasti miten sitoutuneita joukkueeseen ollaan ja kuinka tärkeä on muistaa, että osa työstä tehdään myös ilman luistimia.

Pelaajatapaamisesta tuntui lähtevät muihin illan viettoihin suuri joukko tyytyväisiä ihmisiä ja se lie-nee pääasia —muistaa miksi tätä hommaa oikeastaan tehdään!

Kiitokset kaikille vuodesta 2013 ja riemukasta, loistokasta ja menestyksestä vuotta 2014! Toivottelee-pi, Blues Fan Clubin hallitus

BLUESIN KAUDEN ETENEMISEN SEURANTAA

UNELMA-ALKU

Kausi alkoi kotimatsilla TPS:ää vastaan. Ottelun alussa nähtiin Blueskannattajien komea tifo ja kaukalossa otettiin kaksi pistettä ottelun lopun loistavan nousun ansiosta. Kesällä NHL-varauksen saanut Miro Aaltonen iski hattutempun. Blues jatkoi otteluitaan heti seuraavana iltana, jolloin vastassa oli kautensa kotiluolalassaan aloittava HIFK. Nordenskiöldinkatu on ollut Bluesille vaikein vierashalli kaikista, sillä edellinen voitto sieltä on peräti viiden vuoden takaa. Vaan eipä ollut enää. Poikkeuksellisen sankka Blueskannattajaporukka sai nähdä varmaotteisen ja pelillisesti dominoivan Bluesin. Kuin symbolina lehden kääntymisestä oli suuressa roolissa kaksi maalia IFK-verkkoon iskenyt IFK-kasvatti Kim Hirschovits. Jos Hirson palkkaaminen Bluesiin ja nimeäminen joukkueen kapteeniksi olikin ollut monille Bluesfaneille kova pala nieltäväksi, oli 14.9 peli Nordiksella paras mahdollinen vastaus Hirsolta.

TAAS MAALIVAHTISEKOILUA

Tapahtunut Bluesissa ennenkin — kaikki tuntuu olevan liiankin täydellistä ja juuri suurimman heikuman hetken perään isketään märkä rätki naamalle. Viime vuoden tammiukuussa seurasi Hartwall-Areenalla otettua 2-5 voittoa Teemu Ramstedtin ja Mika Hannulan lähtö joukkueesta. Nyt saimme lukea HIFK-voittoa seuraavana aamuna, että Mikko Koskinen on lähtöteli-neissä KHL:ään. Tottahan se huhu oli, kuten mediassa esitetyillä siirtohuhuilla on ollut tapana olla.

Kossulta ilmestyi youtubeen kiitospätkä faneille mutta joukkueen suuntaan hommaa ei hoidettukaan yhtä tyylikkäästi. Lars Volden sai kuulla aloittavansa maalissa seuraavassa, Lappeenrannassa pelattavassa ottelussa. Tietävästi Voldenilla ja muulla joukkueella oli kuitenkin käsitys että Kossu tulee vielä mukaan luukkuvahdiksi, mikä olisi ollut henkisesti iso merkitys. Toisin kuitenkin kävi. Koskisen siirtoa ei saanut riskeerata sillä, että hän voisi loukkaantua edes kentälle mahdollisesti otettavana luukkuvahdina. 17-vuotias Kaapo Kähkönen soitettiin mukaan vieraspeliin —koulun penkiltä! Kuin alleviivaten seuran ja joukkueen

vuorovaikutuksen puutetta sai joukkue kuulla matkan aikana median kautta että joukkueeseen on hankittu Jani Nieminen uudeksi maalivahdiksi.

Lappeenrannan peli päättyi Sai-Palle 8-5. Voldenille ilta oli mahdollisimman synkkä. Päävalmentaja Jyrki Aho ilmaisi ymmärrettävästi tuskastuneisuutensa seuran johtoa kohtaan pelin jälkeisessä tiedotustilaisuudessa. Seuraavaksi Bluesilla oli kotipeli ja Espooseen saapui Ahon viime kauden joukkue JYP. Maaliin laitettiin uudelleen Lars Volden. Ratkaisu oli sikäli ymmärrettävä, että epäonnistumisen jälkeen haluttiin antaa uusi mahdollisuus. Suomen maajoukkuekin laitto viime olympialaisissa

Miika Kiprusoffin maaliin pronsiotteluun, vaikka hän oli ollut maalilla välierässä, jossa USA oli nöyryyttänyt täydellisesti leijonia. Bluesin kenttäpelaajat eivät kuitenkaan olleet toipuneet henkisestä kriisistä. JYP pääsi iskemään avo-paikoilta kolme maalia ottelun avauserään ja Volden otettiin pois maalilta. Unohtui että pelatakseen huippupelin tarvitsee maalivahti apuja myös kenttäpelaajilta. Niitä ei Lasselle ollut tarjolla, valitettavasti.

Maalivahtikriisistä tuli mieleen syksy 2011, jolloin Petri Koiviston joutuminen syrjään henkilökohtaisista syistä käynnisti Bluesissa maalivahtisekoilun joka vei joukkueelta useita pisteitä. Lars Voldenista ei ollut kantamaan

ykkösmalivahdin viittaa, eikä liiemmin onnistunut Mestiksestä joukkueeseen kutsuttu Jonathan Iilahti. Tällä kertaa malivahditilanne hoidettiin kuitenkin nopeasti: Jani Nieminen näytti heti ensimmäisessä pelissä olevansa varmaotteinen veskari ja Koskisen mukana KHL:ään lähteneen Marko Toreniuksen tilalle uudeksi malivahdimentajaksi ja joukkueenjohtajaksi palkattiin kokenut Ilari Näckelt. Myös Volden on syksyn kuluessa saanut tililleen onnistuneita pelejä.

TAPPIOIDEN TIELLE - JA UUTEEN NOUSUUN

Blues joutui tappiokierteeseen joka venyi niin pitkäksi, että katsojissa alettiin jo laskeskella onko joukkueella enää mahdollisuuksia edes sääliplay offeihin. Peli-ilme ei kuitenkaan —ehkä paria peliä lukuun ottamatta— ollut missään vaiheessa alistunut. Peli-idea sen sijaan tuntui olevan pahasti hakusessa. Varsinkin ylivoimapelejä oli (taas) aivan karneaa katseltavaa.

Mutta Blues ei olisi Blues ellei se vielä kanveesiin lyötynäkin nousisi ylös ja iskisi takaisin. Bluesin nousuissa ovat aiemminkin kunnostautuneet haalariosaston miehet. ”Päätimme yhdessä että Blues ei anna periksi. Ikinä.” sanoi joukkueen taistelutahdon ilmentymä Roope Talaja, kun Blues nousi puolivälisarjassa 2012 3-0 tappioasemasta 3-4 voittoon. Nyt uuden nousun moottorina on häärinyt ennen kaikkea Siim Liivikin johtama nelosketju, jonka laidalla rymistelevät Eetu Pöysti ja Ilmari Pitkänen.

”Märkä-Simon” ketju tekee illasta toiseen joukkueen menestyksen eteen valtavan tärkeää työtä. Se ei ole ”vain nelosketju” vaan on huomattava että se pelaa jatkuvasti vastustajan ykkösnyrkkiä vastaan. Liivikin ketju ei ainoastaan pimenä vastustajan pelillisesti taitavimpia pelaajia vaan viemällä pelin jatkuvasti vastustajan päätyyn se saattaa ne omalle epämukavuusalueelleen. Se pakottaa pakottaa vastustajan ykkösketjut puolustuskannalle, eli siihen hommaan missä ne ovat heikoimmillaan.

Myös puolustuspelaaminen on jämäköitynyt. Kokeneet työjuhdat Olli Malmivaara ja Mikko Kuukka ovat syksyn kuluessa nostaneet tasoaan ja nuorista pelaajista varsinkin Jere Seppälä on vastannut

odotuksiin, jopa ylittänyt ne. Seppälän itseluottamuksesta kertoo jotain, että hän kävi jopa niittaamassa HIFK:n tappilupukari Trevor Gilliesin laitaan ottelussa IFK:ta vastaan. Ottelussa jossa Gilliesillä paloi käämit omaan surkeuteensa ja joka sitten jäikin hänen viimeiseksi liigapelikseen.

Tämän kauden joukkueessa on Tommi Huhtala sellainen pelaaja, jonka poistumisesta en uskoisi joukkueen selviävän. Huhtala on joukkueen pelillinen sydän ja sielu jonka työntekemisen määrä ja laatu on illasta toiseen liigan TOP 5-tasoa.

VAIHTUVUUTTA JOUKKUEESSA

Kirsikkana kakussa joukkueen kesken kauden tekemät hankinnat vaikuttaisivat kerrankin onnistu-

neen. Syksyn aikana Bluesin hyökkäys on vahvistunut Jussi Makkosella ja Philip McRaella ja puolustukseen on hankittu Joni Tuomina joka treidattiin HPK:n kanssa siten, että Teemu Rinkinen siirtyi kypäräpaitaan. Makkonen on luotettava kahden suunnan sentteri ja McRae taas on väläytellyt hyviä kiekonhallinnan taitoja. Hyökkäyspään hankinnat ovat tuoneet joukkueeseen kilpailutilannetta ja leveyttä peluuttamiseen.

Tämän syksyn isoimmasta Bluesin ympärillä mediassa velloneeseen tapaukseen en näe tarpeelliseksi palata tässä artikkelissa sen kummemmin. Pelillisesti Ikosen tapauksesta on kuitenkin huomattava, että vaikka seura sai sen aikana julkisuudessa niskaansa enemmän paskaa kuin se ansaitsisikaan, ei tapauksella ollut suurempaa vaikutusta peliesityksiin. Päinvastoin joukkuehan pää-

sääntöisesti voitti pelejä Ikonen "vatsataudin" aikana. Juuso Ikonen, vaikka onkin kiistatta erittäin lahjakas nuori pelaaja, ei ole sellainen pelillinen liideri jonka poissäolo vaikuttaisi joukkueen peliin demoralisoivasti, kuten viime kaudella vaikutti Teemu Ramstedtin lähtö.

NÄKYMIÄ ETEENPÄIN

Uusi päävalmentaja tuo joukkueeseen oman peli-ideologiansa ja osin myös omat pelaajat sitä toteuttamaan. Tämä käy harvoin kivuttomasti ja Bluesissakin on alkukauteen kuulunut tuskaa ja hammasten kiristelyä. Ikonengate oli yksi yksi ilmentymä tästä vaikka onkin huomattava, että siemenet välirikolle kylvettiin jo viime kaudella. Ei varmasti tullut kenellekään yllätyksenä että vuoden verran varjojen mailla vaellelleen Teemu Rinkisen sopimus Bluesiin purettiin.

On myös pelaajia, jotka onnistuvat Ahon valmennuksessa ja pelitavassa paremmin kuin Marjamäen Bluesissa. Tommi Huhtala on jopa vielä kovemmalla iskussa kuin viime kaudella. Ajoittain Hotsi on joukkueelle suorastaan kaikki kaikessa ja voittaa pelejä omalla henkilökohtaisella panoksellaan. Eetu Pöysti on kuin uudestisyntynyt pelaaja Ahon joukkueessa. Ja kuka oli ennen kautta kuullut sellaista nimeä kuin Jere Seppälä? En minä ainakaan. Seppälällähän ei ollut ennen kautta edes sopimusta Bluesiin vaan hänen piti pelata A-nuorisissa. Joukkueeseen "kokeilemaan" kutsuttu puolustajalupaus on alkukauteen aikana vakiinnuttanut paikkansa pelaavassa kokoonpanossa ja ollut jopa joukkueensa parhaimmistoa.

Miltä näyttävät Bluesin mahdollisuudet liigassa loppukaudelle? Mitkä ovat joukkueen vahvuudet ja heikkoudet? Aloitetaan jälkimmäisistä Kim Hirschovits on hyvän peliälyn omaava keskushyökkääjä mutta ei joukkuetta kannatteleva ykkössentteri. Hirson puutteita paikkaa ykkösketjussa vahvasti väentävä ja kovalla prosentilla maaleja viimeistelevä Tommi Huhtala sekä muu sentteriosasto: Sallisen, Makkosen ja Liivikin ketjut pystyvät kaikki ottamaan vastuuta silloin kun ykkösketju on pimenossa. Mutta miten pitkälle se riittää?

Puolustuksesta puuttuu kiekollista osaamista ja Henri Laurilan siirron jälkeen varsinkin tulivoimaa ylivoi-

malla. Ylivoima on muutenkin (taas!) Bluesin pelin heikoin osialue. Joukkueen peli menee usein ylivoimalla sellaiseksi väkisinpuskemiseksi, että on jopa helpotus kun sen jälkeen pääsee pelaamaan tasaviisikoilla. Sitä vastoin alivoimapelissä on tapahtunut iso parannus viime kauteen.

Kaiken kaikkiaan näkisin että joukkue on verrattuna viime kauteen tasapainoisempi eivätkä peliesitykset heittele niin paljon sen mukaan miten joukkueen ykkös-ketju onnistuu. Pelitapa on yksinkertaisempi ja vähemmän haavoittuva. Taistelukiekko on taas saanut sijaa ja raikkaan peli-ilmeen sijaan voittoja haetaan olemalla vastustajaa kohtaan inhottava joukkue. Maalipaikkoja haetaan ahnaasti kiekonriistojen kautta ja johtoasemaa puolustetaan tukkimalla keskialuetta. Ahon aikana

Bluesin pelaaminen onkin parin kiekkokontrollikauden jälkeen lähestynyt Petri Matikaisen aikana tutuksi tullutta ajokoiralätkeä. Kaiken mennessä nappiin sillä reseptillä voidaan olla taas keväällä korkealla.

Petri Mustakallio

BFC JA GRILLI RIBIS PALKITSIVAT ONNISTUJIA

Blues Fan Club ja yhteistyökumppanimme Grilli Ribis ovat palkinneet alkukauden otteluissa erityisen tehokkaasti kunnostautuneita Bluespelaajia lounaslahjakoiteilla. Miro Aaltonen iski hattutempun kauden avauspelissä TPS:ää vastaan 13.9. Toinen kolme maalin mies on Tomi Sallinen, joka tehoili Niiralan Montussa Bluesin kaataessa Kalpan peräti 0-6.

Marraskuun alussa Bluesin maalivahdit pelasivat nollapelin peräk-

käisinä iltoina. Jani Nieminen nollasi HIFK:n Espoossa 1.11 Bluesin voittaessa 3-0 ja 2.11 Lars Volden oli maalissa tuossa jo aiemmin mainitussa 0-6 -pelissä Kuopiossa. Jani "Hattu" Niemisellä oli jo aiemmin yksi nollapeli 10.10 pelatusta kotiottelusta Jokereita vastaan, joka päättyi sinisten 1-0 voittoon.

Niemisen vahva vire jatkui vielä joulukuussakin: 8.12 nollapeli Jokereita vastaan ja 27.12 SaiPa sai poistua Baronalta ilman maaleja. SaiPa

ei ohittanut Niemistä kotonaankaan kun siniset veivät 3.1 pisteet Lappeenrannasta maalein 0-5.

Ennen lehden painatusta Nieminen ehti nollata vielä Pelicansin Espoossa 8.1 pelatussa ottelussa.

Petri Mustakallio

ESPOOLAISEN JÄÄKIEKKOFANIN VUODEN VAIHTTEEN HUUMAA

KANNATTAJAN JUHLAPÄIVÄ, ESPOOLAISTEN MATKA JA KIEKKO-ESPOO 30 VUOTTA -JUHLAOTTELU

Vuodenvaihteessa espoolaiset jääkiekon ystävät saivat todellakin makeaa mahan täydeltä. Kun joulusta oli selvitty, koitti ehkä jouluaikin odotetumpi päivä, toista kertaa järjestetty Kannattajan juhlapäivä 27.12.2013, jolloin vieraaksi saapui yksi idän ihmeistä, SaiPa. Ottelun alussa nähtiin Blueskannattajien valtava, koko hallin kattava tifo, jossa alakatsomot oli peitetty Espoon ylpeyden värein ja yläkatsomoissa liehuivat pienet heilutusliput. Tunnelma - ja meteli - oli hallissa jotain uskomatonta, kun tifolakanat nousivat lähes täysien katsomoiden ylle. Yleisöä oli Kannattajan juhlapäivään tullut niinkin paljon kuin 6182 katsojaa. Ja joku vielä väittää, ettei Espoossa ole jääkiekkokulttuuria!

Ottelu alkoi jo ensi metreillä selvästi Espoon hallinnassa, eikä Sai-

Palla ollut oikeastaan missään vaiheessa minkäänlaisia mahdollisuuksia. Lopputulokset heijasteli tätä, kun Super-Danielin, Kaijomaan ja Pitkäsen maalien jälkeen lukemat taululla olivat 3-0 ottelun päätyessä. Ottelun jälkeen suuri joukko espoolaisia suuntasi Tapiolan BD's Bar & Grilliin, jossa ilta sujui rattoisasti livemusiikin siivittämänä. Myös kannattajien ikisuosikki Tommi Sallinen (Sape, Karitsa) kunniotti iltaa läsnäolollaan.

Kannattajan juhlapäivää seurasi kalenterin mukaan viattomien lasten päivä, mutta hyvin monelle espoolaiselle se tarkoitti pikemminkin Espoolaisten matkaa, joka suuntasi Raumalle. Jo loppukesästä tuota reissua alettiin suunnitella, ja tarkoitus oli että saataisiin ainakin kaksi bussillista porukkaa mukaan. Raumalaiset eivät

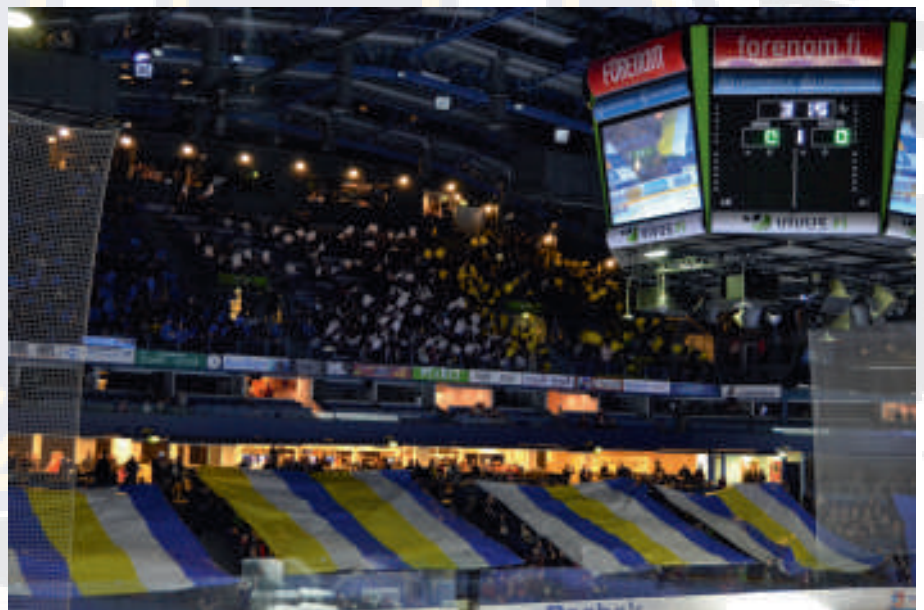
millään uskoneet, että Blues Fan Club saisi edes sataa lippua menemään... No, loppujen lopuksi espoolaisia suuntasi Raumalle peräti neljä bussillista ja joitakin omalla kyydillä tulevia, joten meille varatussa seisomakatsomossa oli yli kaksisataa koväänistä espoolaista. Ottelu oli samalla myös raumalaisien "sinikeltainen areena" -tapahtuma. No, sinikeltaiset ne ovat Espoon ylpeydenkin värit, ja heti ottelun alussa kuultiinkin niin lujaa "Espoo, Espoo"- ja "Tommi Huhtala"-chantteja, että meno oli kuin Baronalla hyvänä päivänä. Valitettavasti pelaajien lataus kenties meni tämän kannustuksenkin seurauksena hieman yli ja hermo- ja kontrolli pääsi hieman pettämään, ja ottelu päättyi lukemin 4-1 Lukon hyväksi. Bluesin ainoasta maalista vastasi Philip McRae.

Vaikka ottelu ei mennyt ihan espoolaisten toivomalla tavalla, ja pientä oikeusmurhaakin tapahtui tuomaritoiminnan seurauksena, kun Sape ajettiin ulos puhtaan taklauksen seurauksena, ja muutenkin espoolaisille tunnuttiin antavan turhan kovasti rangaistuksia, niin kannatus jatkui läpi ottelun melkoisen voimakkaana. Tunnelma katsomossamme olikin kerrassaan huikea! Myös kotimatka sujui suhteellisen hyvissä tunnelmissa, vaikka tappio tulikin. Kun bussit saapuivat Tapiolaan, osa porukasta suuntasi kotia kohti, mutta sitkeimmät jatkoivat BD's Bar & Grilliin, joka oli muuten myös sponsoroinut osaltaan tätä matkaa, ja sieltä alakerran yökerhoonkin... Omalta osaltani täytyy sanoa, että vaikka tappio tuli, reissu oli aivan mahtava, ja kun allekirjoittanut vielä vietti syntymäpäiväänsä samalla, niin päivä oli todellinen juhlapäivä. Ensi vuonna uudelleen!

Kannattajan juhlapäivä ja Espoolaisten matka olivat uskomattoman hienoja tapahtumia, mutta vuodenvaihteen juhlatapahtumat eivät niihin päätyneet. Kun vuosi 2014 oli saatu alkuun, moni varmaan hieraisi silmiään aamukahvilla, kun Hesarin koko etusivu oli kaunein koskaan mainostaen 4.1. Kiekko-Espoon perustamisen 30-vuotispäi-

vän kunniaksi järjestettyä juhlaottelua, jossa Baronalle saapui iso paha Helsingin IFK tuoden synttärilahjanaan täydet kolme pistettä ottelun päätyttyä Bluesin hyväksi 3-1. Ottelussa muisteltiin upealla tavalla seuran historiaa: ennen peliä Kiekko-Espoon keväällä 1992 liigan nostaneen joukkueen pelaajia, jotka tulivat myös jälle ennen ottelun alkua. Tällöin kannattajakatsomon päädyn ylle nousi jälleen upea tifo, ja meteli oli melkoinen,

kun Barona oli ensimmäistä kertaa pitkään aikaan loppuunmyyty. Tällä kertaa myös nähtiin, että Barona saadaan täyteen sinikeltaisena. Varmaan monen mielessä kaivertaa muutaman vuoden takainen finaalisarja, jossa Espoo tuntui olevan punainen. Ehei, kyllä Espoo on sininen, tai sinikeltainen. Ottelussa käytössä olivat juhluvuoden kunniaksi erittäin komeat 30-vuotisjuhlapaidat, joita kevätkaudella 2014 saadaan ihailta perjantain,

lauantain ja sunnuntain kotiotteluissa. Ottelun yhteydessä esillä oli myös Kiekko-Espoo-museo, jossa esiteltiin monenlaista kiinnostavaa asiaa ja esinettä seuran historian varrelta. Espoon pelipaikkoja keräilevä Marko Leppinen oli myös lainannut kokoelmansa helmiä esille, joten nähtävää riitti.

Täytyy sanoa, että olipahan vuodenvaihte! Saimme todellakin nähdä ja näyttää, että espoolainen jääkiekkokulttuuri on voimissaan. Espoolaisten matkalle osallistui myös monia uusia tuttavuuksia, ja kyllähän tämä sininen perhe on aivan uskomaton. Katsomossa kannatus toiminta on ottanut aivan mielettömän harppauksen eteenpäin, mutta myös seuran toimintaa pitää ehdottomasti kiittää, sillä mielettömän hienosti sujuu nykyään yhteistyö kannattajien kanssa. Tästä on hyvä jatkaa —eikö hieno huipennus juhluvuodelle olisi ensimmäinen mestaruus?

Samu Viitanen

BLUESORGANISAATIO KANNATTAJIEN PIINAPENKISSÄ

sa seudulla enemmän katsojia jaettavanaan. Millekään erityisemmille yhteistyökuvioille KHL-seura Jokerien kanssa hän ei nähnyt tarvetta. Muutoin Blues pyrki jatkossakin tuomaan joukkueeseen sisään omia nuoria pelaajiaan sekä hakemaan muualta pelaajia, joilla nähdään olevan erityistä potentiaalia menestyä Bluesilaisessa sapluunassa.

Myös seuran markkinointi ja fanituotteet puhuttivat. Markkinointipäällikkö Jason Nikkisen mukaan haetaan jatkossakin erilaisia keinoja siihen, että ottelutapahtumista tehdään mahdollisimman kiinnostavia. Tämä pyritään toteuttamaan yhdessä yhteistyökumppanien kanssa. Esimerkkinä hän mainitsi Länsi-Auton kanssa järjestetyn Halloween-teemaottelun.

Yleisöstä tuli kritiikkiä fanituotevalikoiman supistumista ja erityisesti verkkomyynnin puuttumista kohtaan. Jason kertasi Bluesin oheistuotemyynnin arvon olleen kaudella 2011-12 noin 50 000 euroa, joka on liigan pienin luku. Viime kaudella tuo summa saatiin yli kaksinkertaistettua ja se myynti tuli ylivoimaisesti suurimmalta osin ottelutapahtumissa tapahtuneesta myynnistä sekä Tapiolassa sijainneen Pop Up Storen myynnistä. Seurassa on kuitenkin laskettu, etteivät oheistuotemyynnistä saadut tulot olleet riittäviä suhteessa siihen työ määrään jota niitä varten on jouduttu satsaamaan. Nyt strategiana onkin päästä kestävämmälle uralle ja aikaa myöten sellaiseen katerakenteeseen, jossa tuotteet ovat seuralle riittävän edullisia siihen, että niitä voidaan tarjota jälleenmyyjille (kuten tavarataloille ja urheiluliikkeille). Myös verkkokaupan toteuttaminen on Jasonin mukaan työn alla.

Verkkokauppa on tämän lehden ilmestyessä toteutunutkin ja löytyy osoitteesta <http://shop.blues.fi/>.

Petri Mustakallio

Ennen 15.11 pelattua Blues –Lukko –pelejä järjestettiin Barona-areenan Sport Barissa Blues Forum, jossa Bluesin johtoryhmän jäseniä oli paikalla kannattajien kuultavana ja tentattavana. Kuluneena syksynä seuran ympärillä on riittänyt puhetta joten ei ollut ihme, että

baarin oli kokoontunut varsin sankka joukko jääkiekon ystäviä.

Kuluvasta kaudesta GM Peter Ahola totesi, että oikeanlainen kemmia joukkueen sisällä on löytynyt ja kauden alun jälkeen hankittuihin pelaajiin ollaan tyytyväisiä. Eletään kuitenkin jatkuvassa prosessissa ja yhtä hyökkääjää edelleen haetaan markkinoilta. Ahola kuitenkin totesi, että sen suhteen ei olla epätoivoisia eikä arpoja nostella vaan jos sopivaa ei löydy, niin hankintoja ei myöskään tehdä. Ahola suitsutti joukkueeseen pelaajakoordinaattoriksi hankitun Kari Kettusen tietotaitoa ja osaamista pelaajien scouttaamisessa.

Tilaisuudessa keskusteltiin myös Jokereiden KHL:ään siirtymisen vaikutuksesta Bluesiin ja seuran pidemmän tähtäimen strategiasta. Toimitusjohtaja Mika Raution mukaan Jokereiden siirtymisellä KHL:ään ei ole muuta vaikutusta kuin, että Bluesilla on HIFK:n kans-

TULEVIA FANIMATKOJA

28.1. PELICANS - BLUES (LAHTI)

8.2. ÄSSÄT - BLUES (PORI)

9.3. ILVES - BLUES (TAMPERE)

KATSO LISÄTIEDOT NETISTÄ

WWW.BLUESFANCLUB.NET

ILMOITTAUTUMISET BARONA AREENAN

FANIPISTEELLÄ TAI PUHELIMITSE 040 572 3552

VOLVO

BIB-157